

zekering en bij zwangerschap, ontstaan vóór of bevalling binnen zes maanden na de dag, waarop de verzekering een aanvang nam.

Het komt de ondergetekende wenselijk voor deze bepalingen bij wijze van overgang buiten toepassing te laten ten aanzien van de personen, als hiervoren bedoeld.

Dit geldt uiteraard alleen voor hen, die vóór de aanvang van de verplichte verzekering reeds in loondienst waren en die, zo hun loon beneden de loongrens gelegen ware, wel verzekerd zouden zijn geweest.

Het bepaalde in de slotzin stelt verder buiten twijfel, dat tevens de eis geldt, dat op de dag van de inwerkingtreding van de wet nog daadwerkelijk arbeid in loondienst — of daarmee in de Ziektewet gelijkgestelde arbeid — is verricht.

Tweede lid.

Voor de toekenning van de uitkering van kraamgeld aan een verzekerde, echtgenote of inwonende dochter, stief- of pleegdochter van een verzekerde wordt vereist, dat de verzekerde in het jaar, voorafgaande aan de dag der bevalling, op ten minste 156 werkdagen verplicht verzekerd is geweest. Niet meer dan redelijk is, dat deze eis verlicht wordt voor de eerder genoemde personen.

Derde lid.

Eveneens acht de ondergetekende het wenselijk, dat de verzekerden, die door de wijziging van artikel 1, onder c, der Ziektewet verzekerd worden ingevolge die wet, onder de werking van artikel 55 der Ziektewet komen te vallen, indien hun verzekering binnen twee maanden na de aanvang daarvan eindigt.

Artikel VIII

Ten einde te voorkomen, dat degene, die op 31 Augustus 1950 verzekerd was ingevolge de Ziektewet, ten gevolge van de jongste loonmaatregel van 1 September 1950 tot aan het tijdstip van inwerkingtreding der wet een hiaat in zijn ziekteverzekering zou zien ontstaan doordat zijn loon meer dan f 4500 per jaar is gaan bedragen, acht de ondergetekende het wenselijk, dat voor een dergelijke arbeider artikel V, onder 1°, der wet wordt geacht in werking te zijn getreden op 1 September 1950. Uit den aard der zaak betekent zulks, dat dan mede met betrekking tot de ziekenfondsverzekering voor deze groep van werknemers de wet op die datum in werking treedt.

Aangezien het eveneens wenselijk is te voorkomen, dat op grond van de overschrijding van de loongrens van f 4500 de premiebetaling ingevolge de Invaliditeitswet wordt onderbroken, wordt voorgesteld eveneens aan artikel I terugwerkende kracht tot 1 September 1950 te verlenen.

De Minister van Sociale Zaken,

A. M. JOEKES.

1934 4

NOTA VAN WIJZIGINGEN

(Ingezonden bij brief van 23 October 1950)

In het ontwerp van wet worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

In artikel I wordt onder 1°. en 2°. in de plaats van „4680 gulden” en „vierduizend zes honderd en tachtig gulden” gelezen onderscheidenlijk: „4725 gulden” en „vierduizend zeven honderd en vijftwintig gulden”.

In artikel V wordt in de plaats van „4680 gulden” gelezen: „4725 gulden”.

Toelichting

Bij de in het kader van het ontwerp van wet voorgestelde verhoging van de loongrenzen voor de Invaliditeitswet en de Ziektewet van f 4500 tot f 4680 — derhale met f 180 — is, naar uit de Memorie van Toelichting blijkt, rekening gehouden met de omstandigheid, dat de jongste loonsverhoging van 5 pct. aanvankelijk was gebonden aan een maximum van f 180. Nu bedoelde beperking inmiddels is komen te vervallen, dienen, naar de mening van de ondergetekende, ook eerdergenoemde loongrenzen met ten volle 5 pct. te worden verhoogd en derhalve nader te worden vastgesteld op f 4725.

De Minister van Sociale Zaken,

A. M. JOEKES.

